

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 14. května 2020 stížnost státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 2 proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 28. února 2020, sp.zn. 5 T 27/2016, v trestní věci obžalovaných [redacted] J [redacted] B [redacted] narozeného [redacted] v [redacted] J [redacted] H [redacted] narozeného [redacted] v [redacted] a [redacted] M [redacted] K [redacted], narozeného [redacted] v [redacted] a rozhodl

t a k t o :

Podle § 149 odst. 1 písm. b) tr.řádu se napadené usnesení **zrušuje** a soudu I. stupně se ukládá, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

O d ů v o d n ě n í :

1. Napadeným usnesením Obvodního soudu pro Prahu 2 bylo rozhodnuto, že podle § 314c odst. 1 písm. a) tr.řádu z důvodů § 188 odst. 1 písm. c) tr.řádu za použití § 172 odst. 1 písm. a) tr.řádu se trestní stíhání obviněného [redacted] J [redacted] B [redacted] nar. [redacted], [redacted] J [redacted] H [redacted] nar. [redacted] a [redacted] M [redacted] K [redacted], nar. [redacted], pro skutek, že obviněný [redacted] H [redacted], jenž věděl, že bude vyhlášeno výběrové řízení, ve kterém měl zájem uspět, na prodej nemovitostí označených jako „[redacted]“ a tvořených pozemkem parcelního čísla [redacted] se stavbou čísla popisného [redacted] pozemkem parcelního čísla [redacted] se stavbou čísla popisného [redacted] pozemky parcelních čísel [redacted] vše v katastrálním území [redacted] zapsaných na listu vlastnictví číslo [redacted] Katastrálním úřadem [redacted], katastrálním pracovištěm [redacted] jejichž vlastníkem je [redacted] se sídlem [redacted] [redacted] který avizované výběrové řízení vyhlásil dne 24.02.2015 a zveřejnil jej na webových stránkách [redacted] a v dalších médiích, přičemž již v první polovině února roku 2015 na blíže nezjištěném místě předal obviněný [redacted] H [redacted] obviněnému [redacted] B [redacted] finanční hotovost ve výši 250.000,- Kč, aby jmenovaný zprostředkoval předání peněz obviněnému [redacted] K [redacted], [redacted], což obviněný [redacted] B [redacted] učinil s tím, že částka ve výši 125.000,- Kč byla určena pro obviněného [redacted] K [redacted] a že zbývající částka ve výši 125.000,- Kč byla určena pro [redacted] P [redacted] D [redacted], nar. [redacted], [redacted] kterému obviněný [redacted] K [redacted] tyto finanční prostředky kolem poloviny února roku 2015 předal v obálce ve své kanceláři s tím, že se jedná pouze o polovinu slíbené částky a že druhou polovinu obdrží poté, co obviněný [redacted] H [redacted] ve výběrovém řízení uspěje, přičemž poskytnuté finanční prostředky měly být zárukou toho, že [redacted] obviněný [redacted] K [redacted] žádným způsobem nenaruší průběh vyhlášeného výběrového řízení a že jej nechají proběhnout až do jeho finální fáze, tedy do prodeje souboru nemovitostí vítězi výběrového řízení, v němž je u obviněného H [redacted] spatřován přečin podplacení podle § 332 odst. 1 alinea 1, 2 trestního zákoníku, u obviněného B [redacted] pomoc k přečinu podplacení podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 332 odst. 1 alinea 1, 2 trestního zákoníku, a u obžalovaného K [redacted] jednak pomoc k přečinu podplacení podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku k § 332 odst. 1

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

alinea 1, 2 trestního zákoníku, jednak přečin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 alinea 1, 2 trestního zákoníku **z a s t a v u j e**, neboť je nepochybné, že se nestal skutek, pro který se trestní stíhání vede.

2. Proti napadenému usnesení podal **státní zástupce** v zákonné lhůtě **stížnost**, ve které namítá, že napadené usnesení samosoudce Obvodního soudu pro Prahu 2 vydal až poté, co ve věci podle § 314d odst. 1 tr.řádu nařídil hlavní líčení a toto se nekonalo pouze proto, že soud jej ze zcela nezákonných důvodů dne 7.1.2020 nezahájil, přestože k tomu byly splněny všechny zákonné podmínky, když nepřítomný obžalovaný **H** (ve stížnosti chybně uvedeno **P**) výslovně žádal o konání hlavního líčení v jeho nepřítomnosti, avšak soud I. stupně hlavní líčení přesto odročil s odůvodněním, že očekával přednesení pozměněné obžaloby a že by obžalovaný měl být u toho.
3. Popis skutku uvedený v obžalobě, podané dne 28.1.2016, nebyl z hlediska přítomnosti všech zákonných znaků předmětných skutkových podstat za více než 4 roky zpochybněn ani nalézacím soudem, ani soudem odvolacím, ani nejvyšším soudem a ani ústavním soudem, proto je zcela zarážející nynější zvrát v uvažování soudu I. stupně, kdy je obžaloba najednou označována za neprojednatelnou a to navíc poté, co soud I. stupně ve věci již nařídil nové hlavní líčení.
4. Argumenty, na nichž soud I. stupně svůj závěr o neprojednatelnosti obžaloby staví, jsou zcela v rozporu s obsahem obžaloby i trestního spisu a všechny je lze vyvrátit prostým přečtením popisu skutku z obžaloby. Například tvrzení soudu I. stupně, že v obžalobě „chybí vymezení hlavního pachatele, tedy konkrétní osoby, místa, času a způsobu předání“, je v přímém rozporu s částí popisu skutku „v první polovině února 2015 na blíže nezjištěném místě předal obviněný **H** obviněnému **B** finanční hotovost ve výši 250.000,- Kč, aby jmenovaný zprostředkoval předí peněz obviněnému **K**, což obviněný **B** učinil s tím, že částka ve výši 125.000,- Kč byla určena...“. Chybí-li údajně soudu I. stupně v popisu skutku vyjádření souvislosti mezi úplatkem a obstaráváním věci obecného zájmu, pak stačí v popisu skutku poukázat na větu „přičemž poskytnuté finanční prostředky měly být zárukou toho, že **K**, ani jeho odpovědný **K**, obviněný **K** žádným způsobem nenaruší průběh vyhlášeného výběrového řízení a že jej nechají proběhnout až do finální fáze, tedy do prodeje souboru nemovitostí vítězi výběrového řízení“.
5. Samostatnou kapitolou je pak účelové hodnocení důkazů provedené soudem I. stupně tak, aby výpověď **D** z přípravného řízení mohl označit za nevěrohodnou, k čemuž soud sestavil tabulku s porovnáním výroků z jeho výpovědi a vět z jím podaného trestního oznámení, které však v řízení před soudem nelze použít jako důkaz. Nad to ani takovýmto porovnáním nelze dospět k závěru, že by ve výpovědi svědka došlo k nějakým zásadním změnám oproti trestnímu oznámení, když svědek prakticky totéž uvedl jednoduše jinými slovy. Soud I. stupně navíc vkládá svědkovi do úst i něco, co svědek nikdy neřekl, tedy že „obdržel dvě obálky stejné velikosti a hmotnosti“. Svědek přitom vždy uváděl, že od **K** obdržel jednu jedinou obálku, přičemž při výslechu uvedl navíc pouze to, že **K** sám měl ještě jednu stejnou pro sebe.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

6. Závěr soudu I. stupně o tom, že obálka s částkou 125.000,- Kč, kterou ■■■ K■■■ prokazatelně předal ■■■ D■■■ byla vratkou odměny, není ničím jiným než spekulací soudu I. stupně, protože již původní předpoklad soudu I. stupně, že ■■■ K■■■ více než rok šetřil částky vybírané v hotovosti ze svého účtu, aby je mohl v únoru 2015 předat ■■■ D■■■ jakožto „polovinu svých čistých odměn“, je zcela absurdní. Ostatně touto polovinou by musela být nejméně částka ve výši 431.984,- Kč, jak odpovídá v tomto období vyplaceným odměnám. Soud I. stupně se dále již nijak nevěnoval výpovědím dalších svědků, kteří existenci nějakého systému vratek zcela popřeli.
7. Zcela v rozporu s obsahem zvukové nahrávky pořízené dne 19.3.2015 podle § 158d odst. 2 tr.řádu je pak tvrzení soudu I. stupně, že „z odposlechu není patrné, co řešili, o předmětné nemovitosti není zmínka a obsah rozhovoru lze jen domýšlet“. Takovýto závěr soudu I. stupně je při znalosti obsahu nahrávky nutno již označit za vyložení svévolnou a účelovou dezinterpretaci důkazu.
8. Státní zástupce si je vědom toho, že úmrtím ■■■ D■■■ došlo k zásadní změně situace, nicméně právě s ohledem na úmrtí svědka je možno jeho výpověď z přípravného řízení v hlavním líčení přečíst podle § 211 odst. 2 písm. a) tr.řádu a teprve v souhrnu s dalšími provedenými důkazy hodnotit její věrohodnost. Soud I. stupně se ostatně dosud ani nedotázal stran, zda s ohledem na změnu senátu, resp. nynější rozhodování samosoudce, budou trvat na opakování hlavního líčení anebo udělí souhlas s přečtením podstatného obsahu protokolu o hlavním líčení, včetně výpovědi svědka ■■■ D■■■ když případná odpověď obžalovaných je sice předem zřejmá, nicméně soud ji svým rozhodnutím nezákonně předjímá.
9. Ovšem i v případě, že by snad argumenty soudu I. stupně uvedené v odůvodnění měly nějakou relevanci, mohly by být nanejvýš důvodem pro vrácení věci státnímu zástupci k došetření (jakkoli v současné době již evidentně další nové důkazy opatřit nelze), v žádném případě však nemohou vést k závěru, že je nepochybné, že se nestal skutek, pro který se trestní stíhání vede.
10. Jakkoli Ústavní soud ve svém nálezu IV. ÚS 1367/18 poukazuje na to, že ohledně obžalovaných ■■■ B■■■ a ■■■ H■■■ (nikoli však obžalovaného ■■■ K■■■) závěr o jejich vině ve zrušovaném rozsudku ze dne 9.1.2017 není v souladu s požadavkem ustanovením § 2 odst. 5 tr.řádu, mělo by být adekvátní reakcí soudu I. stupně na takový nesoulad úplně jiné rozhodnutí než zastavení trestního stíhání podle § 172 odst. 1 písm. a) tr.řádu (nota bene vůči všem obžalovaným) a již vůbec ne soudem naznačované zpětvzetí obžaloby či dokonce trestním řádem nijak neupravená „změna obžaloby“.
11. Závěrem státní zástupce ještě dodává, že právě soud I. stupně a nikdo jiný by měl konečně posoudit „zda zjištěná skutečnost, že došlo k uplácení, znamená, že jsou ve vztahu k obžalovaným osobám naplněny znaky žalovaných trestným činů“. Policejní orgán, státní zástupce, odvolací i dovolací soud o naplnění těchto znaků zjevně dosud pochybnosti neměli. Těžiště dokazování je přitom v řízení před soudem, nikoli v přípravném řízení, a to i s rizikem toho, že důkazní situace a tím i zjištěný skutkový stav se oproti přípravnému řízení může radikálně změnit. Soud I. stupně zjevně zcela chybně zaměňuje pojmy skutek a zjištěný skutkový stav v domněni, že změnou důkazní situace by došlo k porušení totožnosti skutku. K porušení

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

totožnosti skutku by v této fázi řízení mohlo dojít již jedině další chybou soudu I. stupně, pokud by rozhodl o jiném skutku, než pro který bylo zahájeno trestní stíhání, přičemž zjištěný skutkový stav je pouze podkladem pro to, aby soud o projednávaném skutku mohl rozhodnout.

12.S ohledem na výše uvedené proto navrhuje, aby Městský soud v Praze napadené usnesení zrušil a soudu I. stupně uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl.

13.Městský soud v Praze podle § 147 odst. 1 tr.řádu přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo a zjistil, že stížnost státního zástupce je zcela důvodná.

14.Po přezkoumání předloženého spisového materiálu se Městský soud v Praze přesvědčil, že soud I. stupně pochybil, když rozhodl tak jak ve výroku napadeného usnesení uvedeno. V odůvodnění napadeného usnesení soud I. stupně zcela zbytečně cituje obsah podaných ústavních stížností obžalovanými (o nichž nerozhoduje), namísto toho, aby se především zabýval závěry Ústavního soudu, uvedené v jeho nálezu ze dne 30.9.2019, sp.zn. IV. ÚS 1367/18, jež jsou uvedeny především pod body 20. a 21. Zde Ústavní soud uvádí, že nespátřuje pochybení v postupu odvolacího soudu, zrušil-li v neveřejném zasedání původní rozsudek nalézacího soudu (zprošťující rozsudek) pro nevypořádání se s veškerými provedenými důkazy a pro nesprávné obsazení soudu. Ústavní soud rovněž nevyklučuje, že trestné jednání proběhlo způsobem popsáním v obžalobě, takový závěr však nelze učinit bez dalšího (podrobnějšího) vysvětlení nalézacího soudu jen na základě prosté změny hodnocení důkazů, které původně vedly nalézací soud k vydání zprošťujícího rozsudku. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že nalézací soud po zrušení původního rozsudku rezignoval na svoji úlohu a rozhodl, aniž by zrealizoval pokyn odvolacího soudu a rozhodl v souladu s požadavky danými v § 2 odst. 6 tr.řádu.

15. Městský soud v Praze se plně ztotožňuje s námitkami státního zástupce, které uvádí ve své stížnosti, zejména že je naprosto nepochopitelné a v rozporu se zákonem tvrzení soudu I. stupně, že dne 7. ledna 2020 nemohl konat hlavní líčení z důvodů nepřítomnosti obžalovaného ■■■ J■■■ H■■■ který se řádně omluvil a rovněž nebyl žádný zákonný důvod pro to, aby státní zástupce vzal podanou obžalobu zpět, popřípadě ji jakkoli pozměňoval. Nelze souhlasit s tvrzením soudu I. stupně, že obžaloba skutek formuluje z hlediska zákonných i teoretických požadavků zcela nedostatečným způsobem, naopak podaná obžaloba plně odpovídá požadavkům ustanovení § 177 písm. c) tr.řádu (nebyla zpochybněna ani Nejvyšším soudem ČR ani Ústavním soudem ČR) a vzhledem k tomu, že těžiště dokazování je před soudem, tak především bylo na soudu I. stupně, aby ji řádně projednal v souladu s požadavky uvedenými v nálezu Ústavního soudu ze dne 30.9.2019, sp.zn. IV. ÚS 1367/18 a to již u hlavního líčení dne 7.1.2020, neboť nebyl žádný zákonný důvod pro to, aby se toto nekonalo.

V daném případě samosoudce hodnotí pouze část provedených důkazů (aniž je sám provedl), navíc v rozporu s trestním řádem za důkaz považuje i trestní oznámení, na jehož podkladě pak znevěrohodňuje výpověď svědka ■■■ D■■■ (toto je zcela převzaté z podnětu obžalovaného ■■■ M. K■■■ k předběžnému projednání obžaloby v reflexi na hlavní líčení dne 7.1.2020 – viz čl. 823), přičemž je nutno souhlasit se státním zástupcem, že tyto důkazy nejsou v zásadním rozporu. Navíc ze strany soudu I. stupně také dochází k deformaci obsahu důkazů, tak jak

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.

správně namítá státní zástupce ve své stížnosti, a proto s ohledem na výše uvedené, Městskému soudu v Praze nezbylo než rozhodnout tak jak ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Na soudu I. stupně bude, aby v souladu s ústavním nálezem ze dne 30.9.2019, sp.zn. IV. ÚS 1397/18, zrealizoval pokyn odvolacího soudu a rozhodl v souladu s požadavky danými v § 2 odst.6 tr.ř. Pokud sám soud I. stupně v odůvodnění napadeného usnesení uvádí, že na závěry nálezu Ústavního soudu shora zmiňovaného je nutno reagovat precizními právními závěry, tak především by takto měl postupovat on sám.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

V Praze dne 14. května 2020

JUDr. Alena Makovcová, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Zuzana Novotná.